

prin tóte respântiile și drumurile Bucurescilor.

Acestú sângerósú spectacolú, în cursú de doué luni se presintă, necurmatú în tóte ȕillele, la vederea poporului Bucurescénú căruia nu 'i era permisú să ridice cadavrele și să le îngrópe înainte de trei ȕille. Cu modulú acesta Kehaia-Beiu, pe de uá parte își deșertá inchiórea, iér pe de alta nu lăsá în viață pe nici unulú din martirii creștinismului și ai libertății, și astú-felú se potoli nesățioasa lui sete de sânge.

Turcii incoțiți de Sawa își urmau cercetările trecând prin orașe și prin téguri. În fine, aflându că Ipsilante s'a închisú în mónăstirea Cozia, numai de câtú trecură Oltulú și, după sosirea lorú acolo, se informară că Ipsilante se refugiase în Austria, iér mónăstirea o găsiră ocupată și întărită de Mataragi-Bașa și de serdarulú Diamandi cu famillia sa și cu uá sută-șésse-deci de ostași, pe carii înconjurându'í îi somară să se predea. Mataragi-Bașa ênsé, călăuditú de unú căllugérú, scápă nóptea cu câți-va ostași din mónăstire, iér serdarulú Diamandi, după uá stăruință de câtú-va ȕille, se înduplecă, în celle de pe urmă, de amăgitórele promisiune alle lui Sawa, și eși spre a cere ertare de la Eforulú Silihtari, rugându'lú să-'i lasse viața și să-'i asigure famillia. Silihtari îi promise cu jurământú, că tóte acestea se vorú păđi întocmai, fórá ca să aibă cea mai micá induoialá, și-'lú trimise împreună cu ostașii săi, 2 stéguri și 2 tunuri